

Història d'un senglar

(O ALGUNA COSA DE RICARD)

de l'1 de setembre
a l'1 d'octubre

de **Gabriel Calderón** amb **Joan Carreras**

GRUP FOCUS
LAVILLARROEL
DIRECCIÓ TÀNIA BRENILLE

Una coproducció de

temporada
alta → GR&C

Amb el suport de

IIII Institut
ramon llull

Em conviden a protagonitzar Ricard III. (...)
M'ho mereixo.

Anys i anys de remar en piscines de llet merengada amb actors mediocres, papers secundaris o protagònics en obres de pacotilla fins que, un dia, algú posa un esglaó a l'alçada de les meves molt destacades possibilitats.

I ara sí, ara compondré un veritable personatge, meravellaré els qui em vinguin a veure, guanyaré tots els premis, sortiré a les revistes, seré l'orgull de la meva família, del meu país.

Gabriel Calderón
#Històriadunsenglar

Premi Max a millor actor (Joan Carreras)

Finalista a Premi Max a millor espai escènic (Laura Clos 'Closca')

Premi Butaca a millor actor (Joan Carreras)

Premi Butaca a millor producció de petit format

FITXA ARTÍSTICA

Text i direcció
Gabriel Calderón

Traducció

Joan Sellent

Intèrpret

Joan Carreras

Escenografia **Laura Clos**

Vestuari **Sergi Corbera**

Il·luminació **Ganecha Gil**

Espai sonor **Ramón Ciércoles**

Direcció de producció **Josep Domènech**

Producció executiva **Luz Ferrero**

Ajudant de direcció **Olivia Basora**

Ajudant d'escenografia en pràctiques

Marta Calderón

Ajudant de vestuari i caracterització

Núria Llundell

Regidora **Roser Puigdevall**

Cap tècnic **Pere Capell**

Tècnic en funcions **Àngel Puertas**

Cap tècnic del teatre **Iker Gabaldón**

Màrqueting i comunicació La Villarroel

Fotografia **Felipe Mena**

Disseny gràfic **Santi&Kco**

Primera representació a

La Villarroel el 6 de setembre de 2023

Espectacle en **català**

Durada **1 hora i 10 minuts**

Agraïments **Emili Agustí**

Amb el suport de l'**Institut Ramon Llull**

Distribució i comunicació **Bitò**

Producció **Temporada Alta**

i **Grec Festival de Barcelona**

Història d'un senyalar

(O ALGUNA COSA DE RICARD)

Un actor s'enfronta al repte d'interpretar Ricard III, el monarca despietat de la tragèdia de William Shakespeare. Porta tota la vida fent paperssecundaris i pensa que mereix aquesta oportunitat. Tanmateix, considera que la resta de l'elenc no està a la seva altura i no li agrada res del que li proposa el director.

Durant la construcció del personatge, les afinitats entre l'actor i el monarca anglès comencen a aflorar. Tots dos són ambiciosos i intel·ligents.

Com Ricard III, el Joan no es conforma amb poc, té ànsia de poder i no està disposat a perdre el temps amb actors tous, hipersensibles o mediocres. A mesura que s'entrellacen les seves històries de vida, la relació entre l'actor, el personatge i l'espectador esdevé cada vegada més estreta.

Història d'un senyalar gira al voltant dels mecanismes de poder contemporanis, el desig i el ressentiment, i proposa una reflexió sobre els límits de l'ambició humana.

EL DIRECTOR N'HA DIT...

Poner títulos siempre supone la dificultad de tener que presentar y resumir al mismo tiempo. Se espera, se supone, que el título dé alguna información útil sobre lo que se va a ver. Es la primer información del contrato que el espectador acordará con el espectáculo, por eso, uno pretende establecer cierta veracidad en esa ilusión, no queriendo generar falsas expectativas, pero tampoco bajarle el valor al convenio. Esta "Historia de un jabalí" tiene también algo de Ricardo III, y ese "Algo de Ricardo" es también la historia de un animal. Un animal político, un animal teatral, un animal humano.

Al mismo tiempo dialogar con un clásico implica encontrar las palabras, ideas y situaciones contemporáneas que encuentren su eco, resuenen y se acoplen en un armónico diálogo con aquellos signos escritos hace siglos atrás.

Para ello, siempre se impone una teoría del recorte, ya que nos vemos obligados a elegir lo que sentimos que nos es útil y descartar lo que no parece oportuno. Se propone una edición que conforma una ecuación cuyos ojos contemporáneos deben poder operar, o al menos sentirse atraídos y entusiasmados por el problema que sus movimientos plantea.

Entusiasmo, esa es la palabra. Entusiasmo que quiere decir "tener a los Dioses adentro". Tal vez el entusiasmo es lo que describe mejor mi voluntad, tanto al momento de escribir, como lo que busco y espero que suceda en quien lee, dirige, actúa o vé unos de mis textos. Busco soberbiamente la posibilidad de insuflar el engañoso sentimiento de que todo lo podemos y que todo lo queremos y que todo es posible. Al menos, alguna vez, de vez en cuando, obligarme a mí mismo a ver más allá de las obligaciones ordinarias, de soñar con imposibles que superen el simple trabajo, el beneplácito de los pares, la felicitación de los queridos. Tener a los Dioses dentro, ansias de poder, sueño de Icaro, ambición injusta que al menos nos quite del barro diario de los objetivos cotidianos.

Tanta prepotencia, tanta altanería, tanto despropósito para justificar esta exagerada propuesta de repensar un posible Ricardo III en el medio que mejor conozco, en el medio al que pertenezco, el Teatro. Estás son las ideas que me animaron a sobreactuar mi escritura, a proponerle a otros y a mi mismo la desmedida aventura de creer que merecemos el poder y que debemos ir por el, a lo Ricardo, a lo jabalí, brutal y salvajemente sobre la escena.

Algo de todo esto... algo... mastiquen...

Gabriel Calderón

CRÍTQUES

(De la versió en català estrenada a Temporada Alta - *Història d'un senclar*)

AQUESTA *HISTÒRIA D'UN SENGLAR* SERÀ HISTÒRICA. PERQUÈ ESTÀ CONSTRUÏDA AMB INTEL·LIGÈNCIA I FERVOR, PERQUÈ L'ESPAI, LES LLUMS I EL SO CONSTRUEIXEN UN CAMP DE BATALLA ESPLENDORÓS; PERQUÈ EL TEXT (ENORME TRADUCCIÓ DE JOAN SELLENT) ÉS UNA JOIA; I, SOBRETOT, PERQUÈ JOAN CARRERAS, LA BÈSTIA, FA UN TOUR DE FORCE COLOSSAL EN EL QUAL ESDEVÉ L'ACTOR QUE ES JUGA LA VIDA DAVANT D'UN ESPECTADOR "QUE S'APUNTI A LA GUERRA"

Josep Maria Fonalleras, El Punt Avui

EL PÚBLIC OVACIONAVA NO NOMÉS EL TEXT, SINÓ SOBRETOT LA IMPRESSIONANT ACTUACIÓ DE JOAN CARRERAS, CAPAÇ DE GAIREBÉ TOT. [...] UNA ESCENOGRAFIA D'UNA EFECTIVITAT ACLAPARADORA, QUE ÉS ALHORA UN TRON I LES TRIPES D'UN TEATRE, I FINS I TOT PER MOMENTS UN CAMERINO BUFÓ.

Justo Barranto, La Vanguardia

HISTÒRIA D'UN SENGLAR ÉS UN TOUR DE FORCE: CARRERAS POT SER REI I REINA. O REINES. I SAP DONAR A LA SEVA ACTITUD UN AIRE QUE, EN EL MEU RECORD, ENCAIXA EN LA MANERA BURLETA I FURIBUNDA AMB QUÈ INTERPRETAVA AQUESTS MOMENTS EL RICARD III DE KEVIN SPACEY A AVILÉS.

Marcos Ordoñez, El País

(De la versió en castellà estrenada al Teatro de La Abadía - *Historia de un jabalí*)

¡LÁSTIMA QUE UN MONTAJE COMO ESTE SÓLO PUEDA QUEDARSE EN EL ESCENARIO DEL TEATRO DE LA ABADÍA HASTA EL PRÓXIMO DOMINGO! ESTOY SEGURO DE QUE PODRÍA REPRESENTARSE DURANTE MESES Y MESES LLENANDO A DIARIO. [...] FASCINANTE LA LECCIÓN DE INTERPRETACIÓN DE JOAN CARRERAS DESDOBLÁNDOSE CONSTANTEMENTE Y SIN SOLUCIÓN DE CONTINUIDAD EN LA FIGURA DE RICARDO III [...] TEXTO PERFECTO, INTELIGENTE Y DELICADAMENTE CONSTRUÍDO Y DIRIGIDO POR EL PROPIO GABRIEL CALDERÓN, QUE HA ENMARCADO CON SENCILLEZ Y EFICACIA UNA ESPLÉNDIDA ESCENOGRAFÍA.

José-Miguel Vila, DiarioCrítico.es

DE ESTE MODO, EL ESPECTÁCULO SE VA DESARROLLANDO DE PRINCIPIO A FIN COMO UN HOMENAJE, Y A LA VEZ COMO UNA MORDAZ CRÍTICA, AL MUNDO DEL TEATRO EN GENERAL Y AL OFICIO DEL ACTOR EN PARTICULAR; PERO LA GRAN ORIGINALIDAD ES VER CÓMO ESE HOMENAJE SE APOYA A LA PERFECCIÓN, Y SIN DIFICULTAD, EN EL UNIVERSO CREATIVO DE SHAKESPEARE.

Raúl Losáñez, La Razón

QUI VA SER RICARD III?

Escrita probablement entre el 1591 i 1592, *Ricard III* tanca la tetralogia de Shakespeare sobre la història d'Anglaterra que agrupa els regnats d'Enric VI i el monarca que ens ocupa. L'obra explica la història de Ricard III (1452 - 1485), l'últim rei de la Casa de York, que es diu que va accedir al tro d'Anglaterra després de traïr la seva pròpia família.

Germà del rei Eduard IV, Ricard va aconseguir pujar al tro després la seva mort i va acabar desfent-se dels dos fills d'Eduard IV. La seva coronació va celebrar-se el 6 de juliol del 1483 a l'Abadia de Westminster, no exempta de polèmiques. Amb una mala reputació evident, es deia que el rei havia trepat al tro a base d'urpes.

El seu regnat va ser breu: l'agost de 1485, Ricard III va lluitar a la Batalla del Camp de Bosworth contra els rebels d'Enric Tudor. El monarca va ser traït per diversos aliats, un fet que va afectar la sort de la batalla i va portar Ricard III a la mort. Tot i que la veritat és emboirada, es diu que el cos despulat de Ricard va ser passejat pels carrers abans d'enterrar-lo a Leicester. La victòria d'Enric Tudor suposà la fi de la Guerra de les Dues Roses, el destronament de la Casa de York i l'inici de la dinastia Tudor, que regnà Anglaterra des del 1485 fins al 1603.

Tot i que la història oficial (i la versió literària de Shakespeare) han pintat Ricard III com un ésser vil i malvat, molts historiadors moderns rebutgen o matisen aquestes acusacions. Escrita pels vencedors, la història ens arriba d'una manera determinada. Tanmateix, no és d'estranyar que Shakespeare s'interessés per un personatge com ell. Amb el teló de fons de la Guerra de les Dues Roses i la lluita pel tro del Regne d'Anglaterra, Shakespeare va utilitzar la figura d'aquest monarca per adreçar uns dels temes essencials de la condició humana: l'ànnsia de poder. Més enllà dels llinatges, la universalitat de la proposta del bard converteix l'obra en un text que apel·la al món contemporani.

Pel que fa a la reputació de Ricard III, l'any 1924 es va crear la Societat Ricard III per lluitar contra la mala fama del rei. L'any 2012, es van descobrir unes restes de cos humà en un aparcament de Leicester, i una anàlisi d'ADN posterior va constatar que les despulles eren seves. El juny del 2014, Ricard III va ser enterrat definitivament a la catedral d'aquesta ciutat.

AUTOR i DIRECTOR

GABRIEL CALDERÓN

(Montevideo, 1982) és dramaturg, director i actor. Ha escrit més de vint obres de teatre i ha estat reconegut amb diversos premis, entre els quals destaquen el Premio Nacional de Literatura en dues ocasions: el 2011 per *Mi pequeño mundo porno* i el 2016 per l'antologia *Tal vez la vida sea ridícula*.

El 2004 va estrenar *Mi muñequita (la farsa)*, un dels espectacles més influents del teatre uruguaià recent. La seva formació es completa amb beques a Espanya (Fundación Carolina, 2004) i Anglaterra (International Summer Residency per a dramaturgs emergents del Royal Court Theatre de Londres). Ha estat membre del Lincoln Center Theater Directors Lab de Nova York i artista resident del Théâtre des Quartiers d'Ivry de París.

Les seves obres s'han representat a l'Argentina, Brasil, Espanya, França, Estats Units, Mèxic, Panamà, Costa Rica, Equador, Bolívia i Perú. Els seus textos s'han traduït al francès, l'alemany, l'anglès, el grec i el portuguès. Ha participat en reiterades ocasions en festivals internacionals de teatre d'Amèrica i Europa. Ha fet conferències, classes i seminaris a Argentina, Brasil, Xile, Cuba, Mèxic, França, Israel-Palestina i Suïssa.

A més, també ha passat per Temporada Alta en diverses ocasions, la darrera fent tàndem amb Sergio Blanco a *La ira de Narciso*. El 2015 va estrenar al Teatre Nacional de Catalunya el muntatge *Que rebentín els actors*, una coproducció entre Bitò i el TNC.

Ha estat el coordinador general de la Tecnicatura Universitària en Dramatúrgia de la Universidad de la República de Uruguay i de la Escuela Multidisciplinaria de Arte Dramático.

Actualment, es el Director General i Artístic de la Comedia Nacional de Uruguay.

INTÈRPRET

JOAN CARRERAS

Format a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona, és un dels actors més destacats de la seva generació.

De les seves darreres interpretacions teatrals destaquen: *Amèrica* de Sergi Pompermayer, dirigida per Julio Manrique (La Villarroel, 2022); *Europa Bull*, dirigida per Jordi Oriol (TNC, 2019); *La bona persona de Sezuan* de Bertol Brecht i dirigida per Oriol Broggi (TNC, 2019); *Audiència&Vernissatge* de Vacláv Havel, dirigida per Pere Arquillué (La Villarroel, 2018); *Islàndia* de Lluís Cunillé, direcció de Xavier Albertí (TNC, 2018); *Bull* de Mike Bartlett, amb direcció de Pau Roca (La Villarroel, 2018); *Ivànov* d'Anton Txékhov amb direcció d'Àlex Rigola (T. Lliure, 2016); *Les noces de Figaro*, de Caron de Boumarchaise amb direcció de Lluís Homar (T. Lliure, 2016); *L'Inframon*, de Jennifer Halley amb direcció de Juan Carlos Martel (T. Lliure, 2016); *Pretty*, de Neil Labute amb direcció de Marilia Samper (La Villarroel, 2016); *Marits i mullers*, de Woody Allen amb direcció d'Àlex Rigola (La Villarroel, 2015); *Incerta glòria*, de Joan Sales amb direcció d'Àlex Rigola (TNC, 2015); *L'art de la comèdia*, d'Eduardo de Filippo amb direcció de Lluís Homar (TNC, 2015); *La partida*, de Patrick Marber amb direcció de Julio Manrique (T. Romea, 2014 i T. Goya, 2015); *Fum*, text i direcció de Josep Maria Miró (TNC, 2013); *El policia de las ratas*, de Roberto Bolaño amb direcció d'Àlex Rigola (T. Lliure, Temporada Alta i T. de La Abadía, 2013); *Barcelona*, text i direcció de Pere Riera (TNC, 2013); *Els nostres tigres beuen llet*, text i direcció d'Albert Espinosa (TNC, 2012); *Mcbth*, de William Shakespeare amb direcció d'Àlex Rigola (TNC i El Canal - Centre d'Arts Escèniques Girona-Salt, 2012); *Coriolà*, de William Shakespeare amb direcció d'Àlex Rigola (T. i El Canal, Centre d'Arts Escèniques Girona-Salt, 2012), entre d'altres.

Per Història d'un senyalar (o alguna cosa de Ricard), l'actor va rebre els premis Max i Butaca al millor actor.

Empreses patrocinadores

Amb la col·laboració de

Institucions

Finançat per

ENTRADES
LAVILLARROEL.CAT

GRUPS
PROMENTRADA.COM

Història d'un senglar

(O ALGUNA COSA DE RICARD)

MOLT MÉS A

Comparteix la teva experiència
amb el hashtag

#HistòriaDUnSenglar

i etiqueta **@La_Villarroel**

A partir de l'1 de setembre de 2023

Horaris

De dimarts a dissabtes: 20 h

Diumenges: 17.30 h

Preus a partir de 25 €

(consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla La Villarroel - lavillarroel.cat

Preus especials per a grups a **Promentrada**

www.promentrada.com - 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38

Materials premsa focus.cat/teatre/#premsa